

Mijn naam is Riene Verschuren Amat.

Ik ben bewoner van ons unieke tuindorp De Wielewaal.

Een tuindorp als De Wielewaal kom je nergens in Rotterdam tegen. Voor mij is het een veilig plek waar ik ook thuiskom, mijn thuishaven.

Een dorp waar iedereen voor elkaar klaar staat en waar de cohesie een heel belangrijke rol speelt. Mijn kinderen zijn er geboren en getogen.

Wij wonen nu in twee onder 1 kap woning (144m² en nog in goede staat) met een tuin van 15 meter diep. Waar zie je dat tegenwoordig nog.

We hebben ons huis gekocht met de gedachte dat we er de rest van ons leven kunnen blijven wonen en nu worden we min of meer gedwongen om weg te gaan want we zullen de hoge huren of koopwoning niet kunnen betalen.

De huizen die ze in de Wielewaal o.a. willen gaan bouwen zijn 13 meter hoog en je wasmachine aansluiting staat op zolder Is blijkaar goed over nagedacht, niet dus.

Het is moeilijk om een keus te maken vanuit een impressie tekening en waarvan sommige afmetingen niet op staan b.v. hoe groot de tuin gaat worden.

Ze praten over Sociale koopwoningen, waren vorig jaar nog vanaf 300 a 350.000 euro en nu al vanaf 400.000 euro Als je het snel zegt kost t bijna niks. Sociale koopwoningen, bestaat dat wel? Wij als Wielewalers kunnen dat onder geen beding betalen. De prijs die we voor onze woning terugkrijgen, daar kunnen we nog niet eens de goedkoopste woning in de Wielewaal voor kopen en is zeker niet vergelijkbaar met de ruimte en woongenot die we nu hebben. Is ook zeker niet gelijkwaardig als waar we nu wonen.

Men wil dat de ouderen langer zelfstandig thuis kunnen blijven wonen maar op deze manier gaat t niet lukken.

Ik heb er Slapeloze nachten van en geestelijk en lichamelijk zit ik er doorheen. Het doet me verschrikkelijk veel pijn, deze onrecht en ik raak er steeds meer gefrustreerder door. We leven in een democratisch land waar we rechten en plichten hebben en het voelt de laatste tijd alleen maar aan dat we plichten hebben en geen rechten. We hebben als bewoners geen zeggenschap.

Men heeft geen idee wat het geestelijk en lichamelijk met iemand kan doen als je huis je wordt afgepakt. Er is totaal geen inlevingsvermogen. Want als je niet in zo'n situatie zit dan heb je geen idee wat het met je doet. Heel triest.

We hadden een leuke speeltuin en die moest van de Gemeente in 2019 sluiten. Een gemeenschappelijk onderkomen werd ons afgepakt voor de kinderen, waar toezicht was en waar deze veilig konden spelen en vriendjes konden maken. In de kantine van de speeltuin organiseerden we kinder- clubs, bingo's, Halloween en andere kinder-activiteiten en buiten organiseerden we winterfestivals, en zomerfestivals. En wat heb ik ervan genoten, de drukbezochte winter en zomer festivals waar het gelach en geschreeuw van blijde kinderen mij zo gelukkig maakte! Want dit was waar wij het voor deden. Waar iedereen uit Rotterdam-zuid weer bij elkaar kon komen voor een leuk dagje uit. Alles was mogelijk bij ons en de kinderen voelden zich thuis. Ook is het organiseren voor volwassen activiteiten zoals klaverjassen, bingo, line dance en de knutselclub verleden tijd. Wat ook voor mij persoonlijk een uitje was, zo een paar keer in de week. Want als je al zo lang samen met de andere bestuursleden klaar staat in een vereniging dan doet dit ongelofelijk veel zeer wanneer je dit niet meer kunt bieden.

We zouden vaker moeten nadenken over al die gelukkige momenten omdat we verdwaald zijn in een samenleving waar geen respect, autoriteit, medeleven, tolerantie of welwillendheid voor anderen meer is. Gezond verstand is ver te zoeken in deze maatschappij net als t begrip goed of kwaad.

We worden bewust uit elkaar gedreven, door deze ik noem het: pesterijen! De motto van diegene die macht en geld hebben luidt dan ook: kijk ons eens geweldig zijn terwijl wij buurten uit elkaar worden gedreven en de exceptionele sociale cohesie kapot wordt gemaakt. Empathie? Begrip? Wat willen de bewoners van Rotterdam en wat is voor hun belangrijk? Nee hoor niet belangrijk. De armen moeten weer wijken voor de rijken.

We hebben een eigen plan.

Er wordt soms geluisterd, er wordt gezegd nou jullie plan is werkelijk waar fantastisch een voorbeeld voor heel Nederland! Maar werkelijk is er niemand die hier ook wat mee doet en voor ons opkomt. De mensen die tegenwoordig de macht hebben om hier verandering in te brengen zijn hun ballen kwijt. Ze schuilen onder vriendjespolitiek en praten elkaar na. Anno 2021 zie ik ook hoe wij nu worden behandeld, dat de armen armer worden en de rijken rijker. Macht, geld en egoïsme speelt weer de belangrijkste rol. De bewoners en hardwerkende arbeiders uit Rotterdam kunnen opzouten. Diegenen die Rotterdam hebben opgebouwd. Ga maar b.v. naar Limburg, ver weg van je kinderen in een huis waar we ons niet meer kunnen bewegen en in een donker hoekje zielig en verdrietig oud worden.

Ik zou nog zoveel willen vertellen, wat het met ons allemaal doet maar dan kan ik nog wel 4 A viertjes vol schrijven.

Mijn vertrouwen in het rechtssysteem is aardig geschaad, zoveel onrecht.

Ik hoop dat het recht ooit zal zegevieren want eerlijkheid duurt t langst.